

Páč jsem Rumíčkově slíbila, že si půjdem druhý den spolu, musela jsem to dodržet, to je jasný.

A vyrazili jsme spolu na to póle. Brtník s Tali, že si dají kratší prochajdu v civilizaci, páč my jsme magoři, co tam budou zasejc tejden. Jak pravil. No a jak pravil, tak jsme i udělali □ . A bylo to fajnový. Rumíček pro tentokrát nenasadil batolecí modus pohybu a tak jsme tam byli rychle. S jednou malou zastávkouna trávníku před klášterem. Byla mi zde podána velmi důrazná žádost na balonek totiž. □ . A tak jsme se tam chvíli zapíchli, páč Rumíček měl potřebu si ulehnout do vzrostlého pažitu a krapítek si zažouželit. Inu co, venku jsme kvůli tobě, tak o co jde. Zas na druhou stranu, do léta tam zůstat nemůžeme, takže jsme se po chvíli hnuli, abychom se hned zasejc zapíchli, protože bažant v trní. Tak jo, bažant v trní.

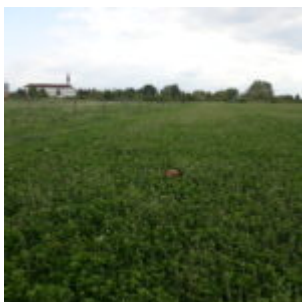
Tohle heslo nám ostatně vydrželo poměrně dlouho, protože jakmile jsme dorazili do samotných polí, položil se do toho Rumajzlík úplně. A mě to aspoň umožnilo pokecat si s Fifijovou, která mi v ten moment volala. Obvykle při procházkách netelefonuju, čistě se věnuju jen psovi, ale teď byla příležitost, páč Rumouš vystavoval jak divej, zapíchnutej na fleku a vystavovanej bažant odmítal spolupracovat a zvednout kotvy. Tak měli kucí plichtu □ □ . A já prostor pohovořit.

No a pak jsme došli k haldám, z kterých je teď už vůbec úplně hnusná měsíční krajina plná prášicích kopců. A protože tam bylo živoučko, švenkli jsme to za asfaltku a pak radši rovnou do stařiny, protože se i tady najednou vyrojilo hodně lidí. Poctivě jsme to tam prokřížovali a po překonání rigolu stejně poctivě prokřížovali i kopřivovej háj. Už rostou, mršky pálivý, tak za chvíli bude utrum. Tudíž se toho musí využít. Tady jsme byli docela dlouho. I proto, že to je poměrně rozlehlej úsek. Končí potom u myší louky, kde jsme taky vylezli.

Abychom se tu vrátili zpátky k žužlopichlobalonkování. Nechtěla jsem po včerejšku, kdy si balonků oba užili až až, trávit touhle zábavou moc času a Rumíček mi to kupodivu odsouhlasil. Balonek na požádání sám uklidil do taštičky a pak se běžel radostně proběhnout prostorem jen tak. To je moc hezkej pohled na psa, jak v radosti běží svobodně a volně. Tohle se mi taky neokouká. I myší louku jsme si tak trochu prokřížovali a když jsme přišli ke koňským ohradám, zamířila jsem k místu, kde se povaluje několik velkých pneumatik. Leží tam od té doby, co je tam v době nouzový natahali pochlastávající výrostci z jedné koňské ohrady, kde z nich koňáci mají dělané skokovky. Vrátit je, to už ale ne. Tak si tam Rumoušek

A po Kyšicích zasejc na póle

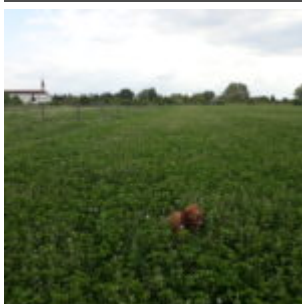
procvičil krokování a prolezání a jako odměnu si vyžádal ten balonek. Využila jsem toho a zakomponovala do toho hledání, protože jsme byli právě v místě, kde už byla trošku vzrostlá vojtěška a tam se balonek pěkně schová. A nejen ovšem balonek se tam schová ☐



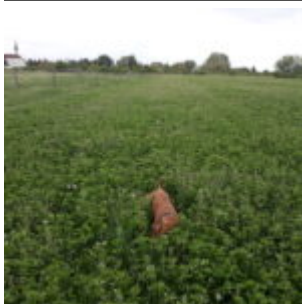
*Sem schovanej!*



*Že mě nevidíš?*



*Tady sem!*



*A zase nejsem!*

Akorát když jsme už odcházeli dorazila k nám holčička na kolobrně a způsobně pravila. "Dobrý den, máte krásnýho pejska!" Hezky jsem jí poděkovala a protože bylo vidět, jak moc stojí o další kontakt, ale netroufá si, poslala jsem Rumíčka, aby jí dal balonek. Trefila jsem to! Byla nadšená, stejně jako poté Rumoušek. Tohle byla ta správná varianta holčičky, žádný sekýrování, hezky si spolu hráli. Její tatínek, který jí dělal doprovod, byl očividně rád, že momentálně on nemusí obstarávat zábavu. A já jsem taky byla ráda za dětskýho animátora. Prostě setkání k všeobecný spokojenosti. Holčička Rumíčka pokaždý pochválila, že je "šikulkááá" . Pravej kynologickej talent. Blbli si tam spolu dlouho a Rumouš šťastně poletoval prostorem. Na závěr holčičce vystříhnul zajíce a zastřelenýho zajíce a pak už jsme se rozloučili. Protože jak pravil Brtník při našem odchodu - zas jsme tady byli tejden! A kdyby bylo na mě, klidně bychom mohli načít i druhej.